23-3-2017 13:36:05 16933 /00008

de Rechtspraak

Rechtbank
Noord-Nederland

PROVINCIE DRENTHE
No.:
Ingek.: 23 MAART 2017
TEAM:
TE BEH. DOOR:
DWS: G.AFD.

[X] AANTEKENEN [ ] PER POST [ ] PER FAX

Afdeling bestuursrecht

Gedeputeerde Staten van de Provincie Drenthe
Postbus 122
9400 AC Assen

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
Openingstijden van
08.30-17.00 uur

correspondentieadres
Postbus 150
9700 AD Groningen

t (088) 361 13 38 algemeen
t (088) 361 13 33 belasting
f (088) 361 02 26 algemeen
f (088) 361 02 37 belasting
www.rechtspraak.nl

datum	22 maart 2017
onderdeel	Algemeen bestuursrecht
contactpersoon	mevr M. Rozendal
doorkiesnummer	(088) 361 13 38
ons kenmerk	zaaknummer LEE 15 / 5243 WABOM VISS
uw kenmerk	201400417-00599921
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(088) 361 02 26
onderwerp	het beroep van A. van Guldener e.a. te Ubbena

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer LEE 15 / 5243 WABOM VISS deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

23-3-2017 13:36:05 16933 /00009

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 15/5243

uitspraak van de meervoudige kamer van 21 maart 2017 in de zaak tussen

1. **A. van Guldener en M. Spierings**, Asserstraat 108a te Ubbena,
2. **A.K. Noord-Sollie,** Asserstraat 115 te Ubbena
3. **J. Noord en R.H. Schoemaker**, Asserstraat 115a te Ubbena,
4. **M.A. Sijbesma**, Asserstraat 106 te Ubbena,
5. **S.M. van der Mast**, Asserstraat 123 te Ubbena,
6. **H.G. Betting**, Asserstraat 121 te Ubbena,
7. **De besloten vennootschap Trip-Popken b.v.**, Wiltonstraat 6 te Assen,
8. **Stichting "Werkgroep de Vriezer Holten"**, te Vries,
9. **IVN, Vereniging voor Natuur- en Milieueducatie, afdeling Vries**, te Vries (IVN Vries),
10. **IVN, Vereniging voor Natuur- en Milieueducatie, afdeling Assen**, te Assen (IVN Assen),

gezamenlijk te noemen eisers (gemachtigde: mr. P.M.J. de Goede),

en

Gedeputeerde Staten van Drenthe, verweerder,

Als **derde-partij** hebben aan het geding deelgenomen: **de raad van de gemeente Assen** en **Radio Controlled Modelvliegclub Assen**.

Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2015 (bestreden besluit) heeft verweerder aan Radio Controlled Modelvliegclub Assen (vergunninghouder) een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een inrichting voor het vliegen met modelvliegtuigen.

Tegen dit besluit hebben eisers beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is behandeld op de zitting van 29 november 2016. A. van Guldener is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door B. Arentz en F. de Vries. Namens de raad van de gemeente Assen zijn O. Coenraadts en A. Aminzaie-Haidari verschenen. Namens vergunninghouder zijn E. Swierts en H. Overeins verschenen.

Overwegingen

1. Bij haar oordeelsvorming betrekt de rechtbank de navolgende feiten en omstandigheden.

1.1. Op 4 december 2013 heeft vergunninghouder bij de gemeente Tynaarlo een aanvraag voor een omgevingsvergunning ingediend voor het oprichten van een inrichting voor het vliegen met modelvliegtuigen aan de Vriezerhoek 1 te Ubbena, kadastraal bekend onder gemeente Assen, sectie AB, nummer 117. Vergunninghouder heeft aangegeven een gedeelte van de voormalige vuilstortplaats te willen gebruiken voor het vliegen met gemotoriseerde modelvliegtuigen in de open lucht. Hierbij zullen maximaal vier units geplaatst worden voor eigen gebruik van de club. Daarnaast komt een container voor de stalling van de maaimachine en ander gereedschap.

1.2. Op de locatie bevindt zich een stortplaats van bouw- en sloopafval, stobben en grond. De stortplaats is van 1978 tot ten minste 2003 in bedrijf geweest en is in 3 fasen vol gereden. De stortplaats is in de huidige situatie niet meer in gebruik en is in 2008 gesloten. Na beëindiging van de stortactiviteiten is de stort afgedekt met folie. Daar bovenop is een deklaag van 1 meter grond aangebracht.

1.3. Bij besluit van 19 februari 2014 is de stortplaats officieel gesloten verklaard. Daarmee is verweerder het bevoegd gezag geworden voor het afhandelen van de aanvraag om een omgevingsvergunning.

1.3. Op 26 maart 2013 heeft vergunninghouder een tijdelijke gebruiksovereenkomst gesloten over het gebruik van de gronden met de eigenaar van de gronden, Meisner b.v.

1.4. De aanvraag van vergunninghouder is op 17 februari 2014 doorgezonden aan verweerder.

1.5. Op 28 augustus 2014 heeft de raad van de gemeente Assen een voorlopige verklaring van geen bedenkingen (hierna: de vvgb) afgegeven.

1.6. Verweerder heeft op 24 november 2014 een ontwerpbesluit gepubliceerd.

1.7. Onder verwerping van de zienswijzen, zich mede baserend op de definitieve vvgb van de raad van de gemeente Assen van 15 oktober 2015, heeft verweerder de omgevingsvergunning bij besluit van 17 november 2015 verleend.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid.

2.1. De rechtbank ziet zich allereerst geplaatst voor de vraag of alle eisers ontvankelijk zijn in hun beroep.

2.2. Op grond van artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 Awb naar voren heeft gebracht.

2.3. Door verweerder is aangevoerd dat IVN Assen geen zienswijze heeft ingediend.

23-3-2017 13:36:05 16933 /00010

2.4. De rechtbank begrijpt eisers aldus dat betoogd wordt dat IVN Vries een zienswijze namens IVN Assen heeft ingediend. Er wordt verwezen naar een brief van 28 oktober 2015 waarin IVN Assen de bezwaren van IVN Vries steunt.

2.5. De rechtbank stelt vast dat uit de zienswijze niet blijkt dat deze ook namens IVN Assen is ingediend. Het enkele feit dat IVN Assen de zienswijze ondersteunt, betekent niet dat deze namens IVN Assen is ingediend. De rechtbank komt tot het oordeel dat IVN Assen geen zienswijze heeft ingediend en daarom niet-ontvankelijk is haar beroep.

2.6. Ten aanzien van IVN Vries heeft verweerder de vraag opgeworpen of zij belanghebbend is, aangezien het werkgebied van IVN Vries niet in de statuten is opgenomen.

2.7. Op grond van artikel 8:1 van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de bestuursrechter.

Ingevolge artikel 1:2, derde lid van de Awb worden ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

2.8. Uit de door eiseres overgelegde statuten blijkt dat IVN Vries gevestigd is te Vries. Uit de statuten blijkt voorts dat het werkgebied van de vereniging wordt gedefinieerd als de door de districtsledenvergadering vastgestelde geografische grenzen waarbinnen de afdeling werkzaam is. Uit een brief van het IVN districtsbestuur van de provincie Drenthe van 22 november 2005 blijkt dat op de districtsledenvergadering van 20 oktober 2005 de definitie van het werkgebied is vastgesteld: het werkgebied van een IVN afdeling in Drenthe betreft de gemeente waarin de afdeling zetelt, de aanliggende gemeenten en de overige gebieden waar de afdeling activiteiten uitvoert. Gelet op dit werkgebied en de feitelijke werkzaamheden die eiseres in het onderhavige gebied uitoefent, is eiseres naar het oordeel van de rechtbank belanghebbend.

2.9. Blijkens artikel 2 van de statuten van Stichting "Werkgroep de Vriezer Holten" heeft de Stichting ten doel: een bijdrage leveren aan de duurzame ontwikkeling, het beheer en de beleving van het natuurgebied De Vriezer Holten (...). Gelet ook op de feitelijke werkzaamheden die de werkgroep daartoe onderneemt, acht de rechtbank de Stichting belanghebbend.

2.10. Ten aanzien van de overige eisers oordeelt de rechtbank dat gezien de afstand van hun woningen respectievelijk het bedrijf tot het gebied, aannemelijk is dat zij ter hoogte van hun woningen respectievelijk het bedrijf hinder van enige betekenis kunnen ervaren van de inrichting, zodat zij belanghebbend zijn.

Ten aanzien van de omgevingsvergunning.

3. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit :
a: het bouwen van een bouwwerk;
c: het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan;
e: het oprichten van een inrichting.

Ingevolge artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo wordt de omgevingsvergunning geweigerd, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, ten derde, van de Wabo kan de omgevingsvergunning, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, slechts worden verleend, indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan: in overige gevallen, indien de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Op grond van artikel 2.14, derde lid van de Wabo kan, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, de omgevingsvergunning slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd.

Op grond van het ter plaatse geldende bestemmingsplan "stortplaats bouw- en sloopafval Ubbena" hebben de gronden de bestemming "bedrijfsdoeleinden, vuilstortplaats". De gronden zijn bestemd voor vuilstortplaats in de vorm van:
- een stortplaats voor bouw- en sloopafval;
- puinbreek- en houtbreekinstallatie;
- bijbehorende voorzieningen, zoals bovengrondse brandstoftanks en materialenopslag.

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat het inrichten en gebruiken van het perceel ten behoeve van een modelvliegclub in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan. Tussen partijen is in geschil of verweerder in dit geval gebruik heeft kunnen maken van de aan hem toekomende bevoegdheid, als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, aanhef, onder a ten derde, van de Wabo, om af te wijken van voormeld bestemmingsplan.

4.2. De rechtbank stelt voorop dat de beslissing om aan een activiteit in afwijking van het bestemmingsplan al dan niet medewerking te verlenen een bevoegdheid van – in dit geval – verweerder betreft, waarbij hij beleidsvrijheid heeft en de rechtbank de beslissing terughoudend dient te toetsen, dat wil zeggen zich dat zij zich voor wat betreft de inhoudelijke keuzes moet beperken tot de vraag of verweerder in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen om al dan niet omgevingsvergunning te verlenen (vgl. Afdeling bestuursrecht van de Raad van State, AbRS, 17 april 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7700).

4.3. Aan het bestreden besluit heeft verweerder een ruimtelijke onderbouwing, met daarbij een akoestisch rapport van 15 juni 2013, uitgevoerd door de afdeling Modelvliegsprot van de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor de Luchtvaart (KNVvL), , en een Flora- en Faunawet toets van 25 juni 2012, uitgevoerd door Buro Bakker, ten grondslag gelegd. In de ruimtelijke onderbouwing is ingegaan op ruimtelijk relevante aspecten als de planopzet, de locatiekeuze, provinciaal- en gemeentelijk beleid. In de ruimtelijke onderbouwing is tevens ingegaan op de randvoorwaarden en omgevingsaspecten (bodem, archeologie, cultuurhistorie, natuur, ecologie (gebiedsbescherming en soortbescherming), geur, geluid, licht, luchtkwaliteit, externe veiligheid, verkeer en water). Geconcludeerd wordt dat de genoemde omgevingsaspecten geen belemmering vormen voor het oprichten van de inrichting.

23-3-2017 13:36:05 16933 /00011

4.4. Bij het bestreden besluit is het vergunninghouder toegestaan binnen het daartoe aangegeven vlieggebied, dat is aangegeven door middel van een luchtfoto, te met gemotoriseerde modelvliegtuigen te vliegen. Er mag alleen worden gevlogen bij daglicht en binnen de aangegeven vliegtijden. Het is niet toegestaan te vliegen met modellen met een geluidsemissie Lp hoger dan 85 dB(A), gemeten op 7 meter afstand. Op zondagen is enkel het vliegen met elektrisch aangedreven toestellen toegestaan. Voorts is het totaal aantal uren dat met brandstofmotoren aangedreven modelvliegtuigen mag worden gevlogen, beperkt.

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op grond van de vergunning op de gevel van onderstaande woningen niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt	dB(A) dag 07.00-19.00 uur (1,5 m)	dB(A) avond 19.00-23.00 uur (5 m)
Asserstraat 102	36	39
Zeijerstroeten 20	31	34
Vriezerhoek 1	46	46
Oosterweg 2	30	33
Boerhoorn 18	31	33
Asserstraat 93	33	36

Het maximale geluidsniveau veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de gevel van genoemde woningen niet meer bedragen dan 50 dB(A). Op de gevel van de woning aan de Vriezerhoek mag het maximale geluidsniveau niet meer bedragen dan 56 dB(A).

Geluid

5. Eisers zijn in de eerste plaats van mening dat er diverse gebreken kleven aan de geluidsparagraaf en het geluidsonderzoek van 15 juni 2013.

5.1. Eisers betogen dat geen sprake is van een objectief onderzoek en dat de deskundigheid van de onderzoeker niet is aangetoond. Het geluidsonderzoek is opgesteld door de Koninklijke Vereniging voor de Luchtvaart, afdeling Modelvliegsport (hierna: KNVvL), welke vereniging onder andere een belangenvereniging van modelvliegers is. Op geen enkel moment is duidelijk gemaakt dat de auteur van het rapport over relevante deskundigheid beschikt.

5.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de KNVvL een belangenvereniging is die al sinds jaren voor vele vliegclubs rapportages maakt. Er zijn in de loop der jaren veel procedures gevoerd over vergunningverlening voor vliegclubs. In de jurisprudentie is niets terug te vinden over tekortkomingen in de akoestische rapportages. Er is daarom geen reden om aan de vakkundigheid van de KNVvL te twijfelen.

5.3. Gelet op de wijze waarop het geluidsonderzoek door de KNVvL is uitgevoerd, valt aan een zorgvuldige totstandkoming ervan niet te twijfelen, zodat geen aanleiding bestaat een onafhankelijke deskundige opdracht te geven een onderzoek uit te voeren. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat door eisers niet aan de hand van bijvoorbeeld een

tegenrapport is aangetoond dat in het onderzoek van de KNVvL is uitgegaan van onjuiste waarden.

6.1. Voor het berekenen van geluidsniveaus wordt in het geluidsonderzoek uitgegaan van de "standaard emissie verbrandingsmotoren". Volgens eisers heeft de KNVvL deze standaard zelf opgesteld. Eisers hebben, doordat de KNVvL hen het meetrapport niet heeft doen toekomen, niet kunnen verifiëren of de KNVvL bij het opstellen van de standaard aan de voorwaarden heeft voldaan die daarvoor in de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999" staan. Eisers zijn daarom van mening dat het besluit in strijd met de Handleiding is genomen.

6.2. Volgens verweerder is van belang dat de berekeningen worden uitgevoerd volgens de Handleiding en dat de meetpunten stroken met de werkelijkheid. Verweerder heeft de Regionale Uitvoeringsdienst Drenthe (RUD) controle-berekeningen laten uitvoeren waarbij spectra zijn gebruikt uit het milieuhandboek van Kluwer. De uitkomsten wijken niet significant af van de berekeningen die door KNVvL zijn gemaakt.

6.3. De rechtbank overweegt dat de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999" een hulpmiddel is om de – in dit geval – geluidsgrenswaarden correct vast te stellen. Verweerder heeft op verzoek van eisers de uitkomsten van het KNVvL-rapport gecontroleerd door met behulp van het computerprogramma Geomilieu berekeningen te laten maken. Verweerder heeft aan eisers afschriften overgelegd van de door verweerder ingevoerde gegevens. De resultaten van deze berekeningen wijken niet significant af van de resultaten van het onderzoek dat door de KNVvL is verricht. Nu eisers de juistheid van de door verweerder ingevoerde gegevens niet hebben betwist, en ook anderszins niet is gebleken dat deze gegevens onjuist zijn, heeft verweerder zich in redelijkheid op de uitkomsten van Geomilieu, en dus ook de gegevens uit het rapport van de KNVvL, mogen baseren.

7.1. Eisers zijn van mening dat voorschrift 6.1.3, waarin het wordt verboden buiten het vlieggebied te vliegen, niet gehandhaafd kan worden. De luchtfoto waarin de vliegcirkel is vastgelegd is te vaag om precies vast te kunnen stellen waar de vliegcirkel is gepositioneerd. Naleving ervan is echter van groot belang voor de geluidsuitstraling op de woning(en) van eisers, omdat overschrijding van de vliegcirkel in de richting van de woningen het geluidniveau daar doet toenemen.

7.2. Verweerder bestrijdt dat het vliegen buiten de vliegcirkel automatisch tot meer geluidshinder zal leiden. De vliegers vliegen in principe rondjes, rondom het midden van de cirkel. Als de rondjes wijder zouden worden doordat buiten de vliegcirkel wordt gevlogen, leidt dat op enig moment tot meer, maar op een ander moment tot minder geluidshinder. Gemiddeld gesproken, en dat is voor de normering doorslaggevend, zal het echter geen verschil maken. Dit neemt verder niet weg dat vergunninghouder gehouden is om zich aan de, op een naar het oordeel van verweerder voldoende duidelijke kaart aangegeven, vliegcirkel te houden.

7.3. De rechtbank volgt het standpunt van eisers niet. Naar het oordeel van de rechtbank is geen sprake van een onduidelijke situatie. In de bijlage bij de omgevingsvergunning is daarover onder 6.1.2 het volgende opgenomen: "het vlieggebied is aangegeven door middel van een luchtfoto in bijlage C van het akoestisch rapport van de KNVvL". Er is daarbij geen sprake van een onduidelijke luchtfoto. Indien buiten de cirkel wordt gevlogen, zal door verweerder worden gehandhaafd.

23-3-2017 13:36:05 16933 /00012

8.1. Eisers stellen dat de vergunninghouder zich niet aan de voorwaarden van de vergunning zal kunnen houden. Verweerder heeft in voorschrift 6.2.1 langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus neergelegd die lager zijn dan de uitkomst van het akoestisch onderzoek van KNVvL. Volgens eisers blijkt hieruit dat vergunninghouder zich niet aan de voorwaarden van de vergunning zal kunnen houden, zodat de vergunning geweigerd had moeten worden.

8.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er sprake is van een marginaal verschil. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat tussen de Geomilieu-berekeningen en de bevindingen van de KNVvL een verschil zit van 2 dB(A). Dit kan te maken hebben met afronding en het feit dat Geomilieu werkt met kadastrale gegevens en de KNVvL met google-maps. Verder is bij de berekende waarden van de meest extreme situatie uitgegaan. Zo is gerekend voor vliegtuigen die voor de verschillende klassen 80 dB(A) respectievelijk 85 dB(A) produceren. In de praktijk zullen ook vliegtuigen vliegen die minder geluid zullen produceren. Er is daarom geen sprake van een situatie die moet worden aangemerkt als een "impliciete weigering".

8.3. Ter onderbouwing van de aanvraag heeft vergunninghouder een akoestisch rapport van de KNVvL van 15 juni 2013, overgelegd. De vereniging komt in haar beoordeling van een eendaagse activiteit tot de volgende langtijdgemiddelden:

Beoordelingspunt	dB(A) dag	dB(A) avond
Asserstraat 102	38	40
Zeijerstroeten 20	32	34
Woonwijk Vries	33	35
Asserstraat 93	35	37

Uit de berekeningen met Geomilieu komen de volgende langtijdgemiddelden naar voren:

Beoordelingspunt	dB(A) dag	dB(A) avond
Asserstraat 102	36	39
Zeijerstroeten	31	34
Asserstraat 93	33	36

Dit zijn ook de waarden die door verweerder zijn vergund. Tussen beide rapportages ligt een verschil van maximaal 2 dB(A).

Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat er geen sprake is van een situatie waarbij op voorhand duidelijk is dat vergunninghouder de voorgeschreven geluidsgrenzen niet zou kunnen naleven. De rechtbank betrekt hierbij onder meer de – onweersproken – stelling van verweerder ter zitting dat door de KNVvL een te harde ondergrond is ingevoerd in de berekening, verweerder bij haar berekeningen van vliegtuigmotoren met geluidsbronnen van 80 dB(A) en 85 dB(A) is uitgegaan, terwijl er ook vliegtuigen zullen vliegen met motoren die minder geluid produceren, en dat er bij afstanden van meer dan 500 meter, zoals hier aan de orde, verschillen kunnen ontstaan in de uitkomsten van verschillende modellen.

9.1. Eisers menen dat ten onrechte is afgeweken van het uitgangspunt (zoals verwoord in de Handleiding) dat een grenswaarde voor het maximale geluidsniveau niet meer dan 10 dB(A) zou moeten afwijken van een grenswaarde voor het equivalent geluidsniveau. Volgens eisers moet een lager maximaal geluidsniveau worden vastgesteld dan 50 dB(A)

voor de dag en de avond.

9.2. Naar aanleiding van de zienswijzen heeft verweerder de geluidsniveaus voor het equivalent geluidsniveau op – soms veel – lagere niveaus vastgesteld dan, zoals initieel was voorgenomen, op 40 dB(A). Verweerder heeft echter besloten om de grenswaarden voor LAmax niet aan te passen, maar deze te handhaven op 50 dB(A). In de vergunning op pagina 30 is hierover overwogen dat het beleidsmatig niet gewenst is om een LAmax op te nemen die lager is dan 50 dB(A). De achtergrond van het stellen van grenswaarden voor het LAmax is immers dat bescherming wordt geboden tegen plotseling hoge piekgeluiden. Door het vaststellen van waarden onder de 50 dB(A) zou hiervan te zeer worden afgeweken, aldus verweerder.

9.3. Zoals ook uit de Handleiding blijkt kan als ondergrens een waarde voor de maximale geluidsniveaus van 50 en 45 dB(A) voor respectievelijk de dag- en avondperiode worden aangehouden. Dit is de richtwaarde voor het LAeq + 10 dB voor stille landelijke gebieden. Lagere maximale geluidsniveaus worden gezien de van nature aanwezige geluiden niet als hinderlijk beschouwd.

Uit het rapport van de KNVvL blijken de richtwaarden voor de locaties:

Beoordelingspunt	dB(A) dag	dB(A) avond
Asserstraat 102	46	44
Zeijerstroeten 20	40	35
Asserstraat 93	41	40

De rechtbank is, gelet op bovenstaande overwegingen en gelet op het feit dat in de winter 's avonds niet mag worden gevlogen en in de zomer slechts tot 21:00 uur en gelet op het feit dat voor de meerderheid van de beoordelingspunten de referentiewaarde op 40 dB(A) ligt of meer, van oordeel dat verweerder in redelijkheid LAmax op 50 dB(A) voor zowel de dag als de nacht heeft kunnen bepalen.

10.1. Eisers stellen zich op het standpunt dat voor alle woningen een beoordelingspunt vastgesteld had moeten worden. Nu dit niet is gebeurd kunnen zij niet bepalen welke geluidsniveaus voor de woningen gelden en kunnen zij dit niet meten door controles aan de gevel.

10.2. Verweerder heeft betoogd dat het bij een inrichting als deze, die zich kenmerkt door een rondom uitstralende bron zonder noemenswaardige afscherming door gebouwen, het niet nodig is om elke woning een eigen grenswaarde te geven. Alle woningen genieten een afgeleide bescherming van de grenswaarden die wel in de vergunning zijn gesteld. Overigens zal handhaving over het algemeen eerder plaatsvinden op grond van het middelvoorschrift omtrent het aantal vlieguren en het logboek, voorschrift 6.4.2.

10.3. De rechtbank overweegt dat overtreding van de geluidsvoorschriften door verweerder gehandhaafd zal kunnen worden op basis van bijlage 1 en 2 van de omgevingsvergunning. Daar zijn cirkels opgenomen met de geluidscontouren voor de dag- en avondperiode. Hierin zijn de posities van de verschillende woningen te bepalen en daarmee ook het geluidsniveau. Het apart vaststellen van een beoordelingspunt per woning is geen vereiste.

23-3-2017 13:36:05 16933 /00013

11.1. Eisers stellen vast dat de openingstijden, ondanks gedane toezeggingen, niet zijn opgenomen in de vergunning.

11.2. Verweerder onderschrijft de stelling dat de openingstijden niet zijn vastgelegd in de vergunning. Deze tijden zijn echter wel aangevraagd (zie de aanvulling op de aanvraag van 25 augustus 2014) en als zodanig vergund. De voor het tegengaan van geluidshinder veel belangrijker tijdstippen waarop er daadwerkelijk gevlogen mag worden zijn wel vastgelegd.

11.3. De rechtbank stelt vast dat eisers niet hebben onderbouwd dat verweerder bepaalde openingstijden ten aanzien van de vliegclub zou hebben toegezegd. Het niet opnemen van deze tijden maakt dan ook niet dat de vergunning onrechtmatig is.

12.1. Eisers betogen dat voor het natuurgebied 'De Holten' een geluidsgrenswaarde vastgesteld had moeten worden, uitgaande van de waarden van 40 dB(A) voor de dag en 35 dB(A) voor de avond.

12.2. Verweerder hanteert in het kader van de verleende vergunning het drieluik landelijke omgeving/rustige woonwijk/woonwijk in stad, met de daarbij behorende richtwaarden voor geluidsgevoelige objecten. Het is vaste jurisprudentie dat de betreffende richtwaarden niet gelden voor tuinen, terrassen, erven of recreatiegebieden (vgl ECLI:NL:RVS:2009:BI6057 en ECLI:NL:RVS:2007:BA2257). De passage uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening waar eisers in het beroepschrift aan refereren staat in het deel van de Handreiking dat beschrijft hoe gemeenten (en provincies) hun eigen lokale geluidbeleid zouden kunnen vormgeven. Dit lokale geluidbeleid is niet vastgesteld, zodat moet worden teruggevallen op de jurisprudentie over (de richtwaarden voor) geluidgevoelige objecten.

12.3. De rechtbank overweegt als volgt. Verweerder heeft ter invulling van zijn beoordelingsvrijheid aansluiting gezocht bij de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Uit de Handreiking kan worden afgeleid dat daarin wordt aanbevolen dat in de meeste gevallen kan worden volstaan met het stellen van geluidgrenswaarden ter plaatse van geluidgevoelige bouwwerken. Verweerder betoogt dat hij conform de Handreiking rekening heeft gehouden met woningen en geluidgevoelige objecten. Het natuurgebied 'De Holten' is geen geluidgevoelig object en is evenmin aangemerkt als stiltegebied, aldus verweerder. De rechtbank ziet geen aanleiding voor het oordeel dat dit standpunt onjuist is. Het betoog van eisers kan verder niet leiden tot de conclusie dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet nodig is ter plaatse van het natuurgebied 'De Holten' geluidgrenswaarden te stellen.

<u>Goede ruimtelijke ordening</u>

13.1. Volgens eisers is de omgevingsvergunning in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Verweerder heeft aangegeven dat de locatie geschikt is omdat de locatie "op grote afstand" van woningen zou zijn gelegen, afstanden die groter zijn dan de richtafstanden die zijn genoemd in de VNG-brochure "bedrijven en milieuzonering". Eisers zijn van mening dat dit enkele feit onvoldoende is om te kunnen aannemen dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening, eisers verwijzen daarbij naar hetgeen is opgemerkt over de geluidsaspecten van de vergunning.

13.2. Verweerder verwijst naar de eisen die de wetgever heeft gesteld aan de ruimtelijke onderbouwing, zoals de ligging en omvang, milieu, geluid, flora en fauna, water etc. Bij de

afweging in de gemeenteraad om op ruimtelijke gronden mee te werken aan het plan hebben al die belangen een rol gespeeld.

13.3. Zoals terecht door verweerder betoogd, zijn verschillende onderdelen bij de vergunningverlening afgewogen, zoals de ligging en omvang, milieu, geluid, flora en fauna, en water. Er is derhalve geen sprake van een situatie waarin verweerder enkel op grond van de ligging tot de conclusie is gekomen dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening. De rechtbank stelt voorts vast dat gelet op bovenstaande overwegingen ten aanzien van het onderdeel geluid geen strijd met een goede ruimtelijke ordening bestaat.

14.1. Eisers stellen dat de locatiekeuze in strijd met het Besluit luchtvaartuigen 2014 (de rechtbank leest: Regeling modelvliegen) is. Op grond van artikel 2 van de Regeling mag de vlucht slechts worden uitgevoerd onder omstandigheden en op locaties waarbij er vanaf de grond tijdens de gehele vlucht goed zicht is op het modelluchtvaartuig en het luchtruim daaromheen en dient de bestuurder tijdens de gehele vlucht goed zicht op het modelluchtvaartuig te houden. In de thans vergunde situatie zal de vlieger regelmatig tegen de ondergaande zon in kijken, waardoor hij geen goed zicht heeft op het vliegtuig. De locatie is daarmee in strijd met het Besluit en daardoor in strijd met een goede ruimtelijke ordening.

14.2. Vergunninghouder zal altijd aan de luchtvaartregeling moeten voldoen, aldus verweerder. Wanneer zich in dat verband omstandigheden voordoen waardoor er gelet op de in de luchtvaartregeling opgenomen normen niet gevlogen zou mogen worden, dan is dat ook niet toegestaan. De omstandigheden die eisers schetsen zijn echter niet dusdanig dat de activiteiten ter plaatse op voorhand en het grootste deel van de tijd onuitvoerbaar zouden zijn. Verweerder is van mening dat de toets aan het Besluit luchtvaartuigen correct is uitgevoerd.

14.3. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat vergunninghouder bij het vliegen met de modelvliegtuigen niet aan de Regeling modelvliegen kan voldoen. Mocht er door omstandigheden sprake zijn van slecht zicht dan zal vergunninghouder niet mogen vliegen.

15. Eisers hebben de stelling opgeworpen dat voor de bouwwerken op de stortplaats een sloopverplichting geldt. De rechtbank merkt hierover op dat deze verplichting niet ziet op het thans in geding zijnde gedeelte van de stortplaats.

Natuur

16.1. Verweerder vraagt zich allereerst af of in het licht van het relativiteitsvereiste aan een bespreking van deze beroepsgronden kan worden toegekomen.

16.2. Ingevolge artikel 8:69a van de Awb vernietigt de bestuursrechter een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

De aanvraag om een omgevingsvergunning is getoetst aan de de bepalingen van de Flora- en Faunawet (Ffw). Het doel van deze wet is om in het wild levende planten en dieren te beschermen. Blijkens artikel 3 van de statuten van IVN Vries heeft de vereniging onder meer tot doel ertoe bij te dragen dat de bevolking zich bewust wordt van de relaties tussen de

23-3-2017 13:36:05 16933 /00014

mens, zijn cultuur en de levende en niet-levende omgeving en daadwerkelijk mee te werken aan de bescherming van de natuur, het landschap en het milieu. De rechtbank is daarom van oordeel dat de normen van de Ffw in dit geval tevens strekken ter bescherming van de belangen van IVN Vries. Dit betekent dat de rechtbank reeds hierom aan een inhoudelijke beoordeling van de gronden toekomt. Of de overige eisers eveneens in hun belangen kunnen worden geschaad in de belangen die beschermd worden door de bepalingen van de Flora- en faunawet laat de rechtbank daarom onbesproken.

17.1. Eisers hebben een rapportage van drs. H.E. van der Lans, werkzaam bij Ecoplan natuurontwikkeling, en drs. P.G. Vos, werkzaam bij Vos Ecologisch Onderzoek, overgelegd. In het rapport wordt geconcludeerd dat de aan het besluit ten grondslag gelegde quick scan incompleet is en niet zorgvuldig is uitgevoerd. Als eerste zullen de uitgangspunten en verstoringsniveaus beter moeten worden omschreven, daaronder de exacte en definitieve vliegcirkel met centraal punt en straal. Dan kan op basis daarvan een zorgvuldiger inventarisatie van vogelsoorten, broedvogels, trekvogels en verblijvers worden gedaan. Ook is het een ernstige omissie dat geen vleermuizenonderzoek is uitgevoerd.

17.2. Verweerder heeft aan de verlening van de omgevingsvergunning het rapport van Buro Bakker van 25 juni 2012, aangevuld met een rapportage van 18 februari 2016 ten grondslag gelegd. Verweerder verwerpt de kritiek dat onvoldoende onderzoek zou zijn uitgevoerd. Ook gaat het deskundigenbericht van eisers uit van aantoonbaar onjuiste informatie, omdat niet onduidelijk maar juist duidelijk is waar de vliegcirkel exact is gelegen. Het rapport, dat uitgaat van een onjuiste premisse kan daarom niet gevolgd worden.

17.3. Voorop gesteld moet worden dat Buro Bakker is te beschouwen als een onafhankelijke deskundige op het gebied van ecologie. Verweerder mag in beginsel op het uitgebrachte deskundigenbericht afgaan. Dat is slechts anders indien het deskundigenbericht onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen of anderszins zodanige gebreken bevat dat het niet aan de oordeelsvorming ten grondslag mag worden gelegd.

De rechtbank ziet in het onderzoek van drs. H.E. van der Lans en drs. P.G. Vos onvoldoende aanleiding om te twijfelen aan de juistheid en volledigheid van de rapportage van Buro Bakker. De rechtbank is, met verweerder, van oordeel dat er geen sprake is van een onduidelijke locatie van de vliegcirkel, zodat aangenomen moet worden dat de juiste locatie door Buro Bakker is onderzocht.

In het rapport van Buro Bakker is onder 2.4 het volgende opgenomen: "*het plangebied heeft geen waarde voor zoogdieren met een zwaarder beschermingsregime zoals de zwaar beschermde Das en Boommarter en de matig beschermde Steenmarter en Eekhoorn. Daarbij zijn geen waarnemingen van deze soorten bekend in en nabij het plangebied (telmee.nl). Ook zijn er geen sporen van wissels, burchten en prooiresten aangetroffen die duiden op aanwezigheid van deze soorten met een zwaarder beschermingsregime*". Nu in het rapport expliciet is ingegaan op eventuele aanwezigheid van dassen in het plangebied kan de enkele stelling van eisers ter zitting dat in de vliegcirkel een dassenburcht is aangetroffen, niet tot een ander oordeel leiden.

18.1. Eisers stellen zich op het standpunt dat de beoordeling van vogels in de ruimtelijke ordening onzorgvuldig en onvolledig is geweest. Met name de beoordeling ten aanzien van oeverzwaluwen, die jaarrond beschermd zijn als de ecologische omstandigheden dat rechtvaardigen, waarbij eisers menen dat die rechtvaardiging is gelegen in de significante

afname van oeverzwaluwen in Nederland, is onzorgvuldig. Eisers wijzen op de mogelijkheid dat oeverzwaluwen zich gaan nestelen als door (weers-)omstandigheden langer dan vier dagen niet gevlogen is.

18.2. Verweerder heeft een aanvullende notitie van Buro Bakker van 18 februari 2016 overgelegd. In deze notitie heeft Buro Bakker uiteengezet dat er geen sprake is van zwaarwegende ecologische omstandigheden die rechtvaardigen dat deze nesten jaarrond beschermd zijn. Ook blijkt uit deze notitie dat de oeverzwaluwen voornamelijk in het gebied ten zuiden van de plas broeden en daar het meest actief zijn. De modelvliegactiviteiten vinden vooral plaats aan de noordkant en overlappen slechts voor een klein gedeelte de noordelijke plas. De vliegcirkel vertoont dus geen overlap met de kolonie. Verweerder komt – mede op grond van de aanvullende notitie – tot de conclusie dat er geen sprake is van strijd met de Flora- en Faunawet. De rechtbank ziet geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen.

19. Het beroep is mitsdien ongegrond. Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.M. Visser, voorzitter, en mrs. H.J. Bastin en K.J. de Graaf, rechters, in aanwezigheid van mr. A.M. Veenstra, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 21 maart 2017.

De griffier De voorzitter

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.
Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Afschrift verzonden op:

22 MRT 2017

Voor kopie conform
Rechtbank Noord-Nederland
afdeling Bestuursrecht